

bir bağımlılık ilişkisi içinde gözükmeektedir. Küratör Maria Lind'in yakın bir zamanda söylediğisi gibi: "Nasıl bir kurumun desteğinden faydalananın da aynı zamanda üretimin ve dolaşımın deneyimle esnek bir biçimde gerçekleşmesini sağlayan bir alana sahip olabilirsiniz? Bir kurumun desteği olmadan nasıl bir devamlılık sağlarsınız? Fikirleri ve sanatsal projeleri; değişik ekonomik, politik ve kültürel bağamlardan gelen insanlar arasında eşit düzeyde bir alışveriş mümkün kılacak biçimde, nasıl dolaşma sokarsınız?"

Galeri ortamı "söylemeler, uygulamalar ve mekânlar arasındaki önemli bir kesşim noktasını" teşkil etmemeyi sürdürmektedir. 21. yüzyılda boğusulması gereken zorluk, sergi alanlarının ve sergileme dizgelerinin ne doğal ne de nötr olduğunu kabul etmektir. Belki de yeni sanatsal bakış açılarına ve geçmişe açık olmaya devam ederken, kurumun kendi yeri, tarihi ve seyircileri açısından nerede ve ne olduğunu da bir alıcıyı korumak konusunda bir zorluk yaşanacaktır. Kendimize: "Hem sağlam hem de şeffaf yapılar oluşturabilir miyiz?" diye sormalıyız. Seyirciler, diğer kurumlar ve sanatçılara ilişkiler kurmak için gereklili olan devamlılığı, esneklikle bireştirerek sanatsal üretim ve alımlamanın yeni biçimlerine kucak açabilir miyiz? Galerinin, 20. yüzyılda pratik bir değer ve öneme sahip olması için, aynı anda hem geçişgen bir ağ, hem siyah bir kutu, hem beyaz bir küp, hem bir tapınak, hem bir laboratuvar, hem de bir durum olması gerekmektedir. Galeri; bir küratör ile bir üretici, nesne veya sanat düşünürü arasında yaratıcı bir ortaklık biçimini almaktır. ●

NOTLAR

- 1 Iwona Blazwick, "Temple/White Cube/Laboratory", *What Makes A Great Exhibition*, Ed. Paula Marincola, Philadelphia Exhibitions Initiative, Philadelphia Center for Arts and Heritage, 2006, s. 118-133. (ed. n.)
- 2 *A Short History of Performance*, Whitechapel Art Gallery, Part 1, April 2002; Part 2, November 2002.
- 3 Mary Kelly, "Re-viewing Modernist Criticism", *Screen* 22, no. 3 (1981): 41-62.
- 4 Brian O'Doherty, "Inside the White Cube: Notes on the Gallery Space, Part I", *Artforum* 14, no. 7 (March 1976): 24-30; O'Doherty, "Inside the White Cube, Part II: The Eye and the Spectator," *Artforum* 14, no. 8 (April 1976) 26-33; ya da bkz. kitap versiyonu: *Inside the White Cube: The Ideology of the Gallery Space* (San Francisco: Lapis Press, 1986); and Mary Anne Staniszewski, *The Power of Display: A History of Exhibition Installation at the Museum of Modern Art in New York* (ed. n.)
- 5 Alan Palmer, *The East End: Four Centuries of London Life* (London: John Murray Publishers, 1989), ön kapak arkası sayfa.
- 6 Seth Koven, "The Whitechapel Picture Exhibitions and the Politics of Seeing", *Museum Culture: Histories, Discourses, Spectacles*, ed. Daniel J. Sherman ve Irit Rogoff (Minneapolis: University of Minnesota Press, 1994), 22-23.
- 7 *Punch*, April 24, 1987, Koven'de alıntı: "Whitechapel Picture Exhibitions," 22.
- 8 Koven, "Whitechapel Picture Exhibitions," 23.
- 9 Brian O'Doherty, "Inside the White Cube: Notes on the Gallery Space, Part I," *Artforum* (March 1976): 5; ya da O'Doherty, *Inside the White Cube*, 16.
- 10 Koven, "Whitechapel Picture Exhibitions," 39-40.
- 11 Annie Coombes, "Ethnography and National and Cultural Identities," *The Myth of Primitivism, Perspectives on Art*, ed. Susan Hiller (London: Routledge, 1991), 190.
- 12 Coombes, *Age*, 204.
- 13 *Museums Journal* 8 (July 1908): 12, Coombes, "Ethnography and National and Cultural Identities," 204'te alıntılandı.
- 14 Juliet Steyn, *The Jew: Assumptions of Identity* (London: Cassel, 1999), 84-95.
- 15 *The Power of Display: A History of Exhibition Installation at the Museum of Modern Art in New York* (ed. n.)
- 16 Steyn, *The Power of Display*, 124.
- 17 Margaret Garlake, *New Art New World: British Art in Postwar Society* (New Haven, Conn.: Yale University Press, 1998).
- 18 Jackson Pollock, "My Painting," *Possibilities* (New York) 1 (Winter 1947-8): 79.
- 19 Barry Curtis, "From Ivory Tower to Control Tower", *The Independent Group, Postwar Britain and the Aesthetics of Plenty*, ed. David Robbins (Cambridge, Mass.: MIT Press, 1990), 23, 26.
- 20 Graham Whitham, "Exhibitions: This is Tomorrow," *The Independent Group, Postwar Britain and the Aesthetics of Plenty*, ed. David Robbins (Cambridge, Mass.: MIT Press, 1990), 22-23.
- 21 *Age*'den uyarlama, 139.
- 22 Staniszewski, *Power of Display*, 176.
- 23 O'Doherty, "Inside the White Cube," *Artforum* (March 1976): 24-30; ya da O'Doherty, *Inside the White Cube*, 15.
- 24 Jean-Christophe Royoux, *Omnibus* (Paris), Documenta X üzerine özel edisyon, October 1997, Guy Brett alıntıları: "Helio Oiticaca's Whitechapel Experiment", *The Whitechapel Art Gallery Centenary Review* (London: Whitechapel Art Gallery, 2001), 77.
- 25 *Age*'de Guy Brett, 77.
- 26 *Apocalipópotese* (1969), Aspiro ao Grande Labirinto (Rio de Janeiro: Ed. Rocco, 1986), 130. Gut Brett alıntıları: Hélio Oiticaca: "The Experimental Exercise of Liberty", *Carnival of Perception: Selected Writings on Art* (London: Institute of International Visual Arts, 2004), 63.
- 27 *A Short History of Performance*, Whitechapel Art Gallery, Part 1, April 2002; Part 2, November 2002.
- 28 Filippo Marinetti, "The Foundation and Manifesto of Futurism", *Art in Theory, 1900-1990*, ed. Charles Harrison ve Paul Wood (Oxford: Blackwell, 1992), 148.
- 29 Joseph Beuys, "Interview with Georg Jappe", cev. John Whealwright, *Studio International* 184, no. 950 (December 1972); *Art in Theory -1900-1990 An Anthology of Changing Ideas*'da kullanıldı, ed. Charles Harrison ve Paul Wood, 890.
- 30 Marco Livingstone, "Reshaping the Whitechapel: Installations from Tomorrow to Today," *Whitechapel Art Gallery Centenary Review*, 35.

Üretim Alanları: Open Space

GÜLSEN BAL CENTRAL SAINT MARTINS COLLEGE OF ART & DESIGN, UNIVERSITY OF LONDON'DA ÜSTLENDİĞİ DOKTORA EĞİTİMİ ARDINDAN VİYANA'DA OPEN SPACE'İN YÖNETİCİLİĞİ İLE BİRLİKTE YÜKSEK LİSANS İÇİN GELİŞTİRDİĞİ CRITICAL AND CURATORIAL INVESTIGATIONS PROGRAMI ÇERCEVESİNDE TECHNISCHE UNIVERSITÄT WIEN-TU WIEN'DE 2008'DEN BERİ ÖĞRETİM GÖREVLİLİĞİNİ SÜRDÜRÜRKEN SANATA AYRILMIŞ ALANLAR ÜZERİNE ÇALIŞMALARINA YOĞUN BİR BİÇİMDE DEVAM EDİYOR. SANAT TARİHÇİSİ/KÜRATÖR COSTANA MELİ'NİN BAL'LA YAPTIĞI VE İLK OLARAK SUCCO ACIDO'DA ŞUBAT 2009 YAYIMLANAN SÖYLEŞİDEN BİR BÖLÜMÜ BU SAYIYA ALDIK.

GÜLSEN BAL COSTANZA MELI

"its moments: Arising and passing away" ...¹

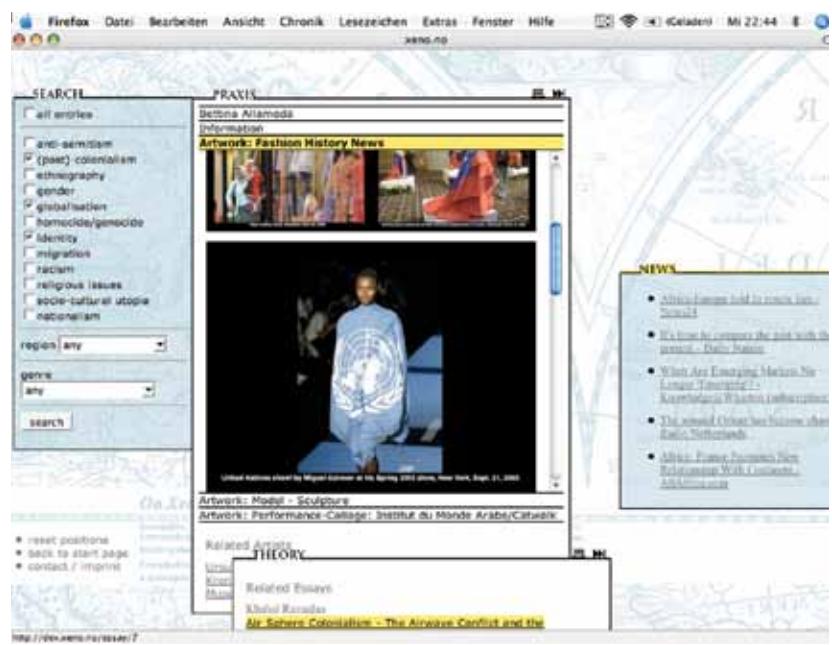
Costanza Meli: Open Space nedir?
Burayı ne zaman kurdunuz?

Gülsen Bal: Bu soruya cevap verebilmek için üretim süreci farklı bir yaratıcı serüvenden bahsetmem gereklidir. Bunlar, durumun belirsizliğini ortaya çıkararak bir konumsallık ya da konum yapısı oluşturmaya girişerek görünmeyeni "görünür" yapmak üzerinde odaklanan belli kültürel koşullar hakkında düşünmeyi şart koşar. Open Space'de yer alan farklı pratikler bir araya getirip bunu belirleyen nitelikleri tanımlamamızı sağlayan budur.

Evet, Avrupalı alanlarda alaklı ve birbirine bağlı yollar inşa etmek ve yaratmak itkisiyle ve Avrupa'yı oluşturan çok katmanlı parçaların içinde sınırları diyaloglar oluşturmak amacıyla 2007 yılının ortalarında oluşturulan bu fikir. Benim öncülüğümde başlayan bu

Nada Prjia
THE RIGHTS, I AM MACEDONIAN, THE
RIGHTS, I AM ROMANIAN, THE RIGHTS, I AM
TURKISH, THE RIGHTS, I AM SERBIAN, etc.
multikanalli video
Proje: Temporary Zones
(Open Space, 9 Ocak - 10 Şubat 2008)
Proje küratörü: Gülsen Bal

Proje: On Xenophobia Redux
(Open Space, 25 Mart - 19 Nisan 2008)
Proje küratörleri: Anne-Britt Rage ve David Rych
Produksiyon karesi

Kaszás Tamás / Toamash Koasash
Forest School
Enstalasyon
Proje: How to resist and object to
conditions of the present?
(Open Space, 15 Ekim - 7 Kasım 2009)
Proje küratörü: Hedwig Saxenhuber

girişimin amaçları: birbirinden farklı yaratıcı pratikleri biraraya getirmenin yanı sıra güncel sanat haritasında faaliyet gösteren yapılarla trans-local bazda işbirlik için gerçek ve sanal ortamda forum yaratmak ve geleceği araştıran karşılıklı ve ortak projeleri desteklemek, ulusaşır ağı geliştirmenin yanısıra belli bir sosyo-kültürel ortamda iletişim geçişlerini sağlayacak bir alan, bir ağlar ağı yaratmak için yeni fikirler üretmek ve bu fikirleri uygulamaktır.

“İnsan her zaman birşeyin bittiğini ve başka bir şeyin başlığını savunabilecegi sembolik bir nokta arar” fikrinin belirlenmesi, gerçek hayattan olayların araştırılmasını tayin eder ve yerel ötesiliğinin içinde ve/veya ötesinde özel kültürel koşulların nasıl olduğunu gösterir. Bu, “Yeni Avrupa”的 sınırlarındaki yeni tür yaratıcı bağları harekete geçirir. Bu doğrultuda, burada sözkonusu olan mesele sorun-sallaştırılacak mevcut ilişkilerin alanının tanımlayan denyesel bir dinamigi ortaya çıkarır. Open Space'in özel niteliklerini formüle eden de budur. Open Space'in özellikleri, yaratıcı pratiğin üretimi ve karşılaşmalarının aynışik çizgileri arasındaki ilişkileri belirleyen görsel sanatlar ve eğitim programındaki yeni yaklaşımı geliştirme üzerine temellenen ve “özne-nin üretimi”ne yönelik aktarımların da getirmiştir.

C.M.: Viyana bu tür projeler için olanaklar sağlayan bir şehir mi? Neden?

G.B.: ‘Open Space’ın oluşturduğu dinamikleri ve Viyana’daki belli sanat kurumlarının yönetilişindeki belleyici hataları Walter Seidl şu şekilde dile getirmiştir:

“Krizden kaynaklanan bazı kurumsal değişikliklerden sonra Viyana sanat sahnesi 2008 yılının başında Gülsen Bal tarafından faaliyete geçirilen Open Space ile önemli bir gelişme yaşadı. Generali ve Bawag Vakfı'nın birleşip tek bir sergi alanına dönüşmesiyle, katı bir şekilde odaklanan kavramsal pratik

üzerine 10 yıllık bir sergi programı sona erdi. Bawag Vakfı'nın faaliyetleri, grubun CEO'larının verdiği kararlarla aniden durdu. Bu olay, küresel kapitalizmin sanatsal temsili ve bunun sosyal yankılarını nasıl yönettiğini gösterdi. ‘Open Space’ın açılmasıyla Gülsen Bal bu kapitalist yönetim altındaki sergi projelerinin saldırısına meydan okudu...”²

Bence bu bizi bütün meseleleri kapsayan yapı/aracı ikileminin ortaya çıkışına getiriyor. Viyana'da temellenmiş olmak, bir dereceye kadar, “toplumla ilişkili” çekilen ampirik bir temele tutunmaya izin veriyor: ve buradaki özlü-cümle: “Wer ist der Verkehr? Wir sind der Verkehr!”³

Bunun yanısıra, aylık olarak uluslararası çapta getirdiğimiz projelerin bazı söylemler tam da bu şehirdeki sanat sahnesinde eksik kalmış bir şey ve göründüğü kadıyla, bu durum, beyaz küp (white cube – müze/gallery mekâni) konseptinin ötesinde isleyerek bazı dinamikleri tanıtırken büyük bir boşluğu dolduruyor, aynı zamanda bütün karmaşık yolları birleştiren bir merkez gibi hizmet veren bir tür “enstitü” gibi çalışıyor.

C.M.: Open Space'in “görsel sanatlar ve eğitim programıyla yeni bir yaklaşım geliştirme temeli üzerinde sınır-ötesi ve bölgelerarası projeler için bir strateji modeli sağlamakla ilgilenen güncel yaratıcı pratik için bir tesis yaratmayı amaçladığı” söylüyorunuz. Bence bu zor bir proje, ama editorial araştırmamızla ilişkisi açısından tamamen anlıyorum. Bu konsept çalışmalarınızın pratik yönüyle nasıl bağlanıyor?

G.B.: Size kesinlikle katılıyorum. Bu hiç kolay bir iş değil.

Daha önce kısaca bahsettiğim gibi, ben her tekil projede, olası yeni pratiklerin ana hatlarını bulmak için sürekli araştıran farklı yaratıcı üretimleri ortaya koymaya çalışıyorum. Burada her bir proje, tartışmaya açılan yeni söylemin sorumluluğunu paylaşıyor.

Open Space'te gösterilen işler enstalasyon, video, performanstan online platform: internet bazlı işlere uzanan çoklu disiplinli/ disiplinlerüstü bir yapı biçimini kapsamaktadır.

Viyana'daki diğer küçük ya da büyük enstitülerden farklı olarak Open Space kısa süreli üretken süreçle bağlantılı mevcut ilişkilerin incelemesi için bir alan sunuyor. Bu meseleleri ve sanatın mevcut koşullarını gözönünde bulundurursak; Open Space'te gösterilen işler enstalasyon, video, performanstan online platform: internet bazlı işlere uzanan çoklu disiplinli/disiplinlerüstü bir yapı biçimini sürdürmektedir. Bu, "rizomatik" davranışın çoklu-yönlü modeller içerisinde projelerin özelliklerini şıklendirken bazı belli başlı ve belirleyici niteliklerin tanımlanmasında yardımcı olur. Bu etkinliklerin kapsamı en baştan başlanması devnimde başlar.

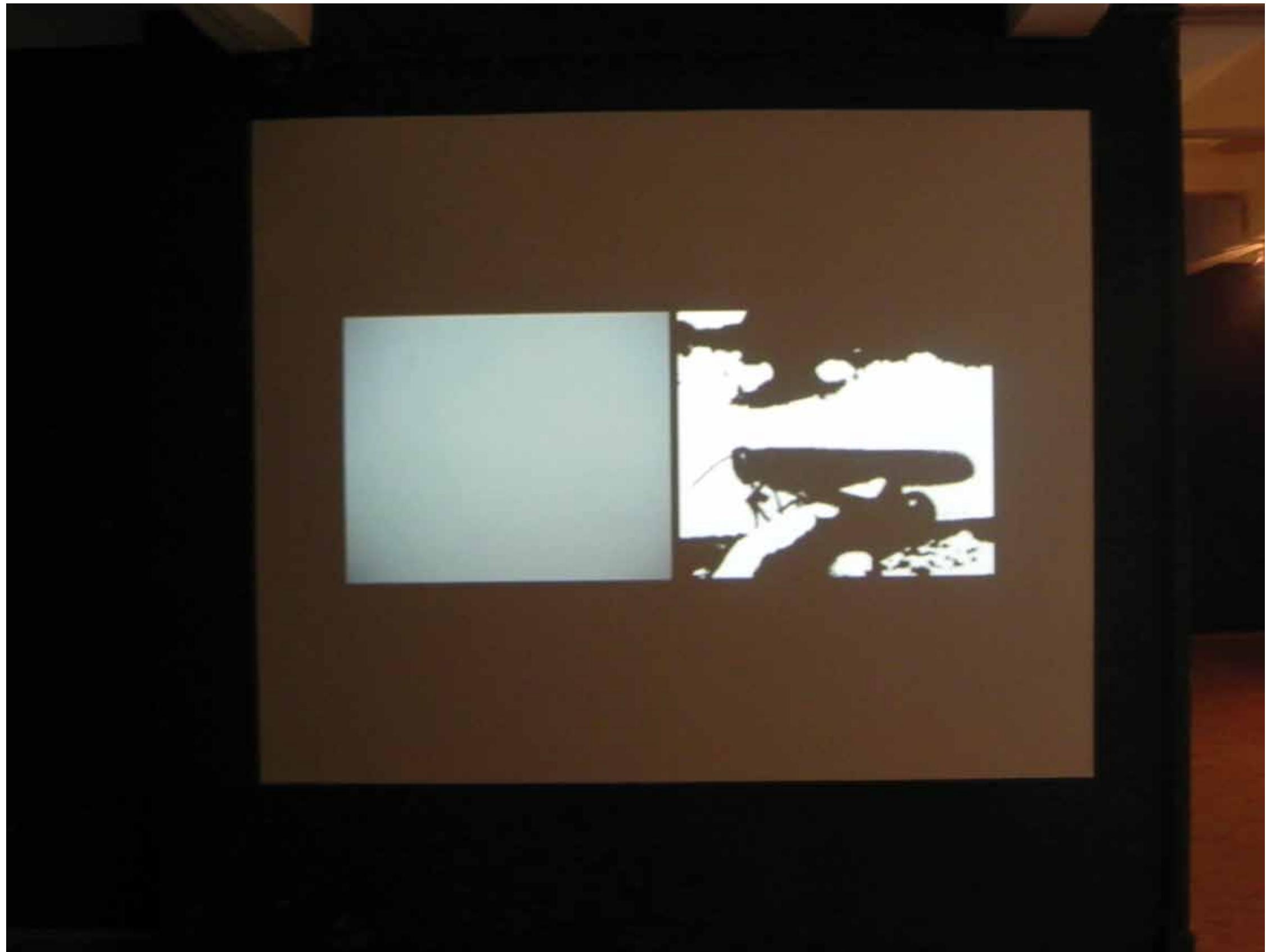
C.M.: Sanatçıları ve kuratörleri nasıl seçiyorsunuz? Sürekli bir ekibiniz var mı yoksa her seferinde farklı işbirlikleri mi kuruyorsunuz?

G.B.: Burada odaklanılan şey, belirli söylemleri su yüzüne çıkartan belli tartışmaları ve söylem dışı bırakılmış belirleyici pratikleri ortaya çıkarmaktır. Bu nedenle, neyi sunup göstereceğimize ben karar veriyorum. Davet ettiğim bazı proje kuratörlerini örneklendirecek olursak: Juraj Carný, Anne-Britt Rage ile David Rych, Alexander Nikolić, Ilias Marmaras ile Daphne Dragona, Walter Seidl, Sabine Winkler, Hedwig Saxenhuber, STEALTH, Luisa Ziaja, Suzana Milevska ve Başak Şenova.

Seçerken eğilimin dönüştürücü bağlantıların araştırılmasını içeren çalışmaları buluştururken; sergileme biçimlerinin arkasındaki farklı kavramsal güçlere gönderme yapıp farklı kuratöryel modellerin yanına örneklenerek tanıtıldığı çoğulcu yaklaşımala ulaşırın yaratıcı üretime ağırlık veren mekanizmalar hayata geçiriyor.

C.M.: Küresel krizin yaşadığı şu dönemde, kötü sosyal ve sanatsal pratiklerin büyük kültürel stratejilerle birarada var olması nasıl mümkün olabiliyor?

Sala-manca
Elephants in the Nights of Metula
Multimedya enstalasyon
Proje: Extracts from "Eclipsed Voices" (Open
Space, 9 Mart - 2 Nisan 2010)
Proje küratörü: Başak Şenova

G.B.: Bu kesinlikle üzerinde düşünlmesi gereken meselelerden biri. Her şeyin “demografik politikalar”ın geçirdiği dönüşümlere ve hayatın politikleştirilmesine doğru ilerlediği yerlerde de bunun geçerli olduğu görülmüyor.

C.M.: Yerel olarak bakıldığında, Open Space’ın bulunduğu fiziki yer ile ilişkisi nedir? Üzerine doğru uzandığı caddeyi, insanları ve çevresindeki ticari faaliyetleri kastediyorum. Sizin alanınız ve sizle belirli müdaahaleleri gerçekleştiren sergi alanları arasında hiçbir etkileşim oldu mu?

G.B.: Aslında, kâr gütmeyen ve “bütün yolları buluşturan yer” olarak hizmet veren Open Space, çok yoğun bir biçimde gentrifike süreci yaşayan ve uç bir geopolitik duruşa tutunarak genç nüfusa yeni olasılıklar sunan yerleşikliğinden politik konumunu ve belli sanatsal ajandasını sürdürmekte. Bu, Open Space’e belirli yerel müdaahalelerin gerçekleştirilmesindeki ilişkileri harekete geçiren zemini sağlamaktadır. •

NOTLAR

1

Lenin, V.I., *Collected Works*, Volume 38 - Philosophical Notebooks (1895 - 1916), Lawrence & Wishart, 1980, p. 107

2

Marxist anlamda toplumsal alışveriş için kullanılan motto. “Verkehr nerede, Verkehr biziz.” Verkehr: trafiğin kesiştiği yer.

3

Seidl, Walter. Gülsen Bal and “Open Space” at the Zentrum für Kunstprojekte, Vienna. Bkz: <http://www.artmargins.com/content/review/seidl.htm>